

Pravokotna ladja, prezbit. zaključen s tristranim zaključkom iz potlačenega škota. Obokan po gotski shemi z gladkim obokom. Glavni portal je gotski. Ob zakristiji na severu zvonik, s podaj pravokotna zakristija, na nji ~~xxxi~~ škoten stolp in visoka piramidna streha. Zap. del ~~xxxi~~ starejši gotski, prednji verjetno podaljšan in pozidan v času in v bolikah sv. Miklavža.

Stele, LXXX, 26.8.1932, str. 60.

Altar preprost lesen.

Zanimiv kovan lesteneč iz žečez iz 17. stol. Vse drugo skrajno preprosto.

Ladja ima raven strop, na traverzah, poprej gotovo raven lesen.

Stele, LXXX, 26.8.1932, str. 61.

Die Kirche ist schon genannt im Visitations -Berichte von 1545(str.210). Sie hat einen dreiseitig abgeschlossenen, mit Rippengewölbe versehenen, 5.80m langen, 4.38m breiten Chor, mit dem Hochaltar s. Margarethe. Der Schiff ist 14.5m lang und 5.17m breit und trägt eine flache getäfelte Decke. Zu Seiten des gotischen Scheidebogens stehen zwei "Ebenaltäre: rechts s. Rosarii, links s. Dominici. Die meisten Fenster sind verbaut.. Das Portal hat eine platte Kleeblattform.

Der Turm unten vier-obenaachtköckig, steht an der Nordseite des Chors. Sein Erdgeschoss dient als Sakristei. Die einzige vorhandene Turmglocke mit ihrer Inschrift: S. maria ora pro nobis. Anno 1820.

Das Misale der Kirche ist gedruckt venetiis MDXCVIII, bei Bonifac. Ciera. Die Kirche war sehr vernachlässigt. L.1881 wurde endlich restauriert vom Rohitscher Pechant Anton Zentrich benedicirt.

Nach der platten Kleeblattform des Portales zu urtheilen, muss diese Kirche im 15. Jahrh. erbaut worden sein.

Ign. Orožen: Das Dekanat Rohitsch, 1.1889, str.224.

Filiala, posvečena sv. Marjeti, Nad Glažuto imenovani.

Pravilno orientirana cerkev leži na južnem obronku Plešivca v n.v. 675m ter nudi krasen razgled na Kostrivniško kotlino.

Viri in literatura: Ign. Orožen : Bistum und Diozese Lavant VII Dekanat Rohitsch, Maribor 1889.

Cerkev sestavljajo: pravokotna ladja, enako širok in visok, ploščato 3/8 zaključeni presbiterij kot pri Miklavžu ter na severu mu prizidan spodaj kvadraten, zgoraj okotogonalen zvonik. Streha enotha strešasta, škrljeva in deloma opečna, zvonikova piramidasta, škrljeva. Gradnja je kamenita, ometana. Cerkev je tipičen primer naše preproste gorske srednjeveške cerkvene arhitekture.

Zunanjščina: Cerkev je brez zidcev in členitev, samo presbiterij ima nekaj talni zidec. Južno steno ladje podpirata 2 močna, nerazčlenjena opornika z pultasto, cementno streho. V fasadi je pp portali z pazduhama in s posnetimi robom na ajdovo rno. Severna ladjina stena ima pp okno na skrajnem vzhodnem koncu laje. Južna ladjina stena ima 2 pp okni z lesenimi okviri, preprosto pp portal, ki je na podbojih rahlo žlebasto posnet ter globoko ppk nišo z ljudsko podobo. šv. Marjete.

Presbiterij ima v južni steni enako okno kot ladja, v vzhodni pa okroglo lino s poševnim ostenjem. Zvonik ima v vzhodni steni malo zakristijsko ppk lino, nakaj svetlobnih ozkih rež in 4 ppk zvonove line. Sedanja okna so predelana. V zapadnem delu južne lajine stene je vidna sled ppk okna. Sicer je vsa ^{zun}~~notranj~~ščina beljena.

Notranjščina: Je skrajno preprosta, ozka in dolga. Tlak je šamoten, pevska empora lesena, stene nerazčlenjene, strop tramatnen lesen z 5 prečnimi banjami, slavolok majhen in ppk, presbiterij pokrit z banjo z 2 paroma zelo kratkih sosvodnic in 3- stranim zaključkom ter dekorativno poslikan, kar je bp. V zakristijo-zvonico vodi na levo ozek, ppu vhod. Zvonica ima cementen tlak in banjasti obok.

OPrava: Glavni oltar je preprost, običajne baročne kompozicije z 2 paroma stebrov in atektonsko atiko, toda je izdelek ~~z~~ sredine 19. stol. Od stranskih oltarjev sta ohranjeni le menza, naslikana nastavka in pp, opl sliki Alojzija in Antona, kar pa je vse iz 2. pol. 19. stol.

Oprema: Je bp.

Zvonik: Je enotne gradnje in brez zvonov.

Podstrešje: Presbiterijev obok je kamenit. Presbiterij je dozidek, kar dokazuje sled ometa in nekakega pp okenca nad slavolokom. Ladjin strop je tramen, lesen.

Resume: Sledovi ometa nad slavolokom, oba opornika in sled odstranjene zapadne stene ob severni steni v notranjščini dokazujejo, da je poznogotska cerkvida, ki se omenja že l. 1545., obsegala le ladjo med obema opornikoma, neznani vzhodni zaključek ter pe-danji portal. V 17..stol.se ne ve.Mogoče se je to zgodilo še v 17 stol. zagotovo pa v 18. stol. Vsekakor zvonik in presbiterij nista poznogotska, šeprav sta morda še tudi iz 16. stol., in se presbiterij zgleduje po onem pri Miklavžu. Cerkev je bila obnovljena

1. 1881, 1905 (južna stena deloma na novo pozidana) in 1931., glavni oltar pa 1913. od Andreja Buta.

Okolica:

Konservatorske opombe: Cerkev je sicer vlažna in zatohla, vendar jo ne zamaka.

Ostalo:

Opombe: Nekoliko podax cerkvijo se je nahajala do 1. pol. 19. stol. steklarna-glažuta, ki je pripadala rogaškemu gospostvu.

J. Curk: Celjska topografija (Šentjur), rkp. str. 10, 10°, (zapiski 1960).